

ESG Report Septembrie 2023

- I. Mairead McGuinness, Comisarul European pentru servicii financiare, stabilitate financiară și Uniune a Piețelor de Capital a confirmat în 7 Septembrie 2023, că **standardele sectoriale** de raportare de sustenabilitate ESRS vor fi amânate din 2024 în 2026, pentru a oferi mai mult timp companiilor pentru a se ajusta. Companiile se vor concentra pe raportarea conform primului set de standarde ESRS.
- II. IAASB (*International Auditing and Assurance Standard Board*) a lansat în dezbatere prima schiță a unui „standard global de asigurare a sustenabilității) – International Standard on Sustainability Assurance (ISSA) 5000.
- III. Studiu: La nivel global, trei sferturi dintre companiile care urmează să facă raportări ESG nu sunt încă pregătite.
- IV. Întrebări frecvente legate de Directiva CSRD.

*

* * *

- I. Mairead McGuinness, Comisarul European pentru servicii financiare, stabilitate financiară și Uniune a Piețelor de Capital a confirmat în 7 septembrie 2023 că standardele sectoriale de raportare de sustenabilitate ESRS vor fi amânate din 2024 în 2026, pentru a oferi mai mult timp companiilor pentru a se ajusta.

Într-un discurs susținut în 7 septembrie 2023 în fața Comisiei pentru afaceri legale a Parlamentului European (JURI), comisarul european pentru servicii financiare a confirmat amânarea în 2026 a standardelor sectoriale de raportare.

Întregul discurs este disponibil [AICI](#).

Principalele declarații:

- „Comisia face eforturi pentru a reduce obligațiile de raportare. Ca parte a acestor eforturi, pregătim o propunere de a amâna termenul limită pentru standardele sectoriale, din 2024, în 2026. Aceasta înseamnă că în perioada următoare companiile se vor concentra pe aplicarea **primului set de standarde europene de raportare** (*n.n. definitivat*), iar EFRAG se va putea concentra spre a sprijini companiile să aplice primul set”;

- „Am solicitat EFRAG să dezvolte ghiduri în ceea ce privește evaluarea materialității și raportările pe lanțul de producție. EFRAG va publica în curând schițele acestor ghiduri”;
- „Am solicitat EFRAG să acorde prioritate standardelor pentru IMM-uri. În primul rând standardele proporționate pentru IMM-urile listate, care au obligații de raportare conform Directivei. În al doilea rând, standarde separate, simplificate pentru IMM-urile nelistate care nu intră sub incidența CSRD”;
- „Majoritatea IMM-urilor nu au obligații de raportare conform Directivei. Dar ar putea să li se ceară informații de către bănci, companii mai mari, clienți și alte părți interesate. Aceste standarde mai simple vor ajuta IMM-urile să răspundă acestor solicitări.”
- „**Punctul cheie:** aceste standarde simplificate vor rămâne **voluntare** pentru IMM-urile nelistate.”

*
* * *

II. IAASB (*International Auditing and Assurance Standard Board*) a lansat în dezbatere prima schiță a unui „standard global de asigurare a sustenabilității) – International Standard on Sustainability Assurance (ISSA) 5000.

IAASB arată că [standardul ISSA 5000](#) poate fi aplicat pentru raportările de sustenabilitate sub mai multe reglementări, inclusiv Directiva CSRD și standardele de raportare ISSB.

Schița de standard este în dezbatere publică până la 1 Decembrie 2023 și va fi definitivată înainte de finalul anului 2024. ISSA 5000 poate fi aplicat pentru:

- Toate informațiile legate de subiecte de sustenabilitate;
- Informații pregătite pentru orice cadru de raportare legat de sustenabilitate;
- Toate informațiile de sustenabilitate indiferent de mecanismul de raportare a informațiilor;
- Atât pentru angajamente de asigurare limitată cât și pentru asigurare rezonabilă.

Standardul propus este unul bazat pe principii, adică se concentrează mai mult pe principii și rezultate decât pe proceduri și pași. În opinia IAASB, o astfel de abordare permite celor care vor oferi asigurarea de sustenabilitate să își folosească judecata profesională în planificarea și realizarea angajamentelor de asigurare, limitează posibilele excepții de la principii și demonstrează cum obligațiile se

aplică la toate entitățile, indiferent de, spre exemplu, tipul entității, industrie, sector, etc.

Situația actuală în Europa:

Spre exemplu, companiile germane de audit aplică în prezent standardul ISAE 3000 pentru angajamente de asigurare voluntare în ceea ce privește raportările non-financiare. Potrivit Președintelui Institutului Contabililor din Germania (IDW), Klaus-Peter Naumann, companiile germane de audit „sunt interesate de dezvoltarea standardului ISSA 5000, întrucât o soluție globală este binevenită”.

Organismul de supraveghere a profesiei de audit din Franța (H3C) a publicat deja ghiduri specifice Directivei CSRD, pentru cei care oferă serviciul de asigurare de sustenabilitate ([AICI](#)). H3C a publicat aceste ghiduri în iunie în absența unor standarde europene finalizate pentru asigurări limitate în ceea ce privește raportările de sustenabilitate și opinează că standardul propus, ISSA 5000, poate „armoniza practicile europene și internaționale”.

Uniunea Europeană ar putea fi astfel prima jurisdicție care să încorporeze ISSA 5000.

*
* * *

III. **Studiu:** La nivel global, trei sferturi dintre companiile care urmează să facă raportări ESG nu sunt încă pregătite.

Studiul, realizat de KPMG la nivel global ([disponibil integral AICI](#)) folosește răspunsurile persoanelor cheie care au legătură cu raportările ESG și cu asigurările de sustenabilitate din 750 de companii la nivel global, din toate industriile, companii cu venituri medii de 15,6 miliarde de dolari.

- 66% dintre cei chestionați fac parte din companii care fie raportează și în prezent informații ESG sau vor fi obligați să facă foarte curând publice informații de sustenabilitate;
- Doar 25% dintre companii susțin că au deja implementate politicile, dețin aptitudinile și sistemele pentru a fi gata pentru **asigurările de sustenabilitate**.
- Instrumentele digitale reprezintă elementul esențial pentru a obține o asigurare de sustenabilitate, consideră 65% dintre cei chestionați;
- Dintre cei mai puțin pregătiți pentru asigurarea ESG, 58% consideră că va fi dificil de a echilibra scopurile asigurării ESG cu așteptările de profit ale acționarilor;

- Doar 26% dintre companii au un „traseu de audit” clar pentru a sprijini informațiile non-financiare. Prin „traseu de audit” (*eng. Audit trail*) se înțelege o înregistrare pas cu pas prin care datele de contabilitate, detaliile comerciale sau alte date financiare/non-financiare pot fi urmărite până la sursa lor.

În baza răspunsurilor, studiul a realizat un „indice al maturității asigurărilor ESG”, care arată că 75% dintre companiile chestionate se află în stadii incipiente ale „maturității ESG” și prin urmare sunt mai puțin pregătite de o asigurare ESG (de sustenabilitate).

Studiul mai arată că beneficiul asigurărilor ESG este mult mai mare decât doar conformarea la cadrul legal.

54% dintre cei chestionați și 47% dintre șefii de companii sau membrii ai Consiliilor de Administrație ale companiilor care au răspuns în cadrul studiului, văd, suplimentar față de conformare, următoarele beneficii atrase de asigurarea de sustenabilitate:

- Cotă de piață mai mare;
- atragerea clienților și investitorilor „etici”;
- satisfacția clienților (46%);
- creșterea gradului de inovare în cadrul companiei (49%);
- reputație îmbunătățită.

Cele mai mari obstacole/provocări pentru asigurările ESG, așa cum reiese din studiu, sunt:

- 44% - Costuri inițiale ridicate;
- 44% - Lipsa aptitudinilor interne în companie și a experienței;
- 42% - Lipsa de claritate/modificarea legislației;
- 42% - Performanța inadecvată în a oferi informații ESG din partea furnizorilor;

Companiile care vor fi obligate să respecte cerințele de raportare CSRD (ale Uniunii Europene) trebuie să realizeze o evaluare din perspectiva **dublei materialități**: materialitate financiară și de impact.

Spre exemplu, în ceea ce privește evaluarea de „impact”, aceasta va include tot lanțul de aprovizionare, cu evaluarea materialității bazată pe severitatea și probabilitatea impactului. În timp ce „materialitatea financiară” va necesita comunicarea informațiilor de sustenabilitate care ar putea atrage efecte asupra

companiei, cu materialitatea evaluată în baza probabilității și dimensiunea potențială a efectului financiar. Cu alte cuvinte, în cazul materialității financiare, evaluarea nu va fi limitată la chestiuni care depind strict de companie (nu se află în controlul companiei).

*

* * *

IV. Întrebări frecvente legate de Directiva CSRD.

1. Ce este CSRD și ce reprezintă ESRS

Directiva privind raportările de sustenabilitate reprezintă legislația europeană, intrată în vigoare în ianuarie 2023.

Solicită companiilor care intră sub incidența Directivei să ofere în mod transparent raportări privind performanța de sustenabilitate.

Directiva înlocuiește vechea Directivă NFRD (Raportarea Informațiilor non-financiare) și extinde numărul companiilor care raportează informații de sustenabilitate de la circa 12.000 la 50.000 (nu doar companii înregistrate în Uniunea Europeană)

Standardele europene de raportare de sustenabilitate (ESRS) stabilesc obligații specifice de raportare pentru fiecare subiect (mediu, guvernanta, social). Aceste standarde au fost adoptate de Comisia Europeană în Iulie 2023.

2. Cine trebuie să raporteze conform Directivei CSRD

Multe companii încă nu au stabilit dacă trebuie să raporteze conform Directivei CSRD și să obțină o asigurare de sustenabilitate din partea unui auditor.

Începând cu 2025, toate companiile care aveau obligații de raportare conform Directivei NFRD trebuie să facă raportări de sustenabilitate pentru anul 2024. Aceste companii întrunesc cel puțin 2 dintre următoarele 3 condiții:

- Au mai mult de 500 de angajați;
- Au cifră de afaceri mai mare de 40 de milioane de Euro;
- Au active mai mari de 20 de milioane de Euro;

Începând cu 2026, companiile europene mari, trebuie să raporteze informații de sustenabilitate (și să obțină o asigurare) pentru anul financiar 2025. Acestea sunt companiile care întrunesc cel puțin 2 din următoarele 3 criterii:

- Au mai mult de 250 de angajați;
- Au cifră de afaceri mai mare de 40 de milioane de Euro;
- Au active totale mai mari de 20 de milioane de Euro;

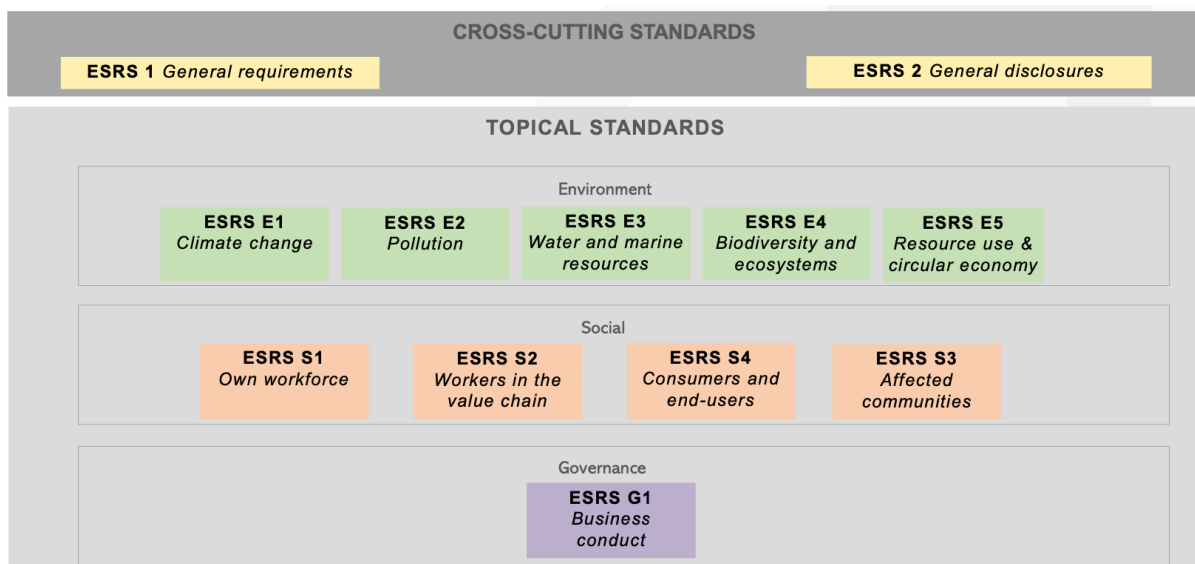
Începând cu 2027, IMM-urile europene listate trebuie să facă și ele raportările de sustenabilitate (pentru datele din anul 2026). Acestea companii sunt cele care întrunesc cel puțin 2 din următoarele 3 condiții:

- Au mai mult de 10 angajați;
- Au cifră de afaceri mai mare de 700.000 de Euro;
- Au active mai mari de 350.000 de Euro.

Începând cu 2029, companiile non-EU care au cel puțin o subsidiară în Europa sau cifră de afaceri mai mare de 150 de milioane de Euro, trebuie să facă raportările de sustenabilitate pentru datele și informațiile din 2028.

3. Ce raportări trebuie să facă companiile conform Directivei CSRD și pentru care trebuie să obțină o asigurare din partea unui auditor.

În prezent sunt 12 standarde de raportare de sustenabilitate (ESRS) pentru cele 3 domenii: (E) – Environment (Mediu); (S) Social; (G) – Guvernanță, urmând să fie elaborate până în 2026 și standarde sectoriale.

4. Ce înseamnă o analiză de DUBLĂ materialitate

- Analiză de impact: Influența asupra mediului/aspectelor sociale exercitată **chiar de companie** (compania are un impact pozitiv sau negativ). Cu alte

cuvinte, influența din interior (dinspre companie), spre exterior (mediu, social, guvernanta)

- b) Analiză financiară: Factorii externi care au impact pozitiv sau negativ asupra situației financiare a companiei. O abordare a impactului din exterior spre interior (spre companie)

5. Care este stadiul ACTUAL al Directivei CSRD și standardelor ESRS

Parlamentul European a adoptat oficial Directiva în Noiembrie 2022 și este în vigoare de la 1 Ianuarie 2023. Statele membre trebuie să transpună Directiva în legislația națională până în 2025. Statele membre pot decide, spre exemplu, să stabilească amenzi pentru neconformare sau să facă mai stricte anumite criterii. Statele membre nu pot decide modificări în ceea ce privește graficul de raportare sau care companii trebuie să respecte Directiva.

În iulie 2023, Comisia Europeană a emis versiunea finală a celor 12 standarde de sustenabilitate (ESRS). Parlamentul European încă examinează actul delegat. Ei pot respinge documentul, să îl agreeze, dar Parlamentul nu poate face modificări. Standardele de raportare specifice sectoriale încă se elaborează. În 18 Septembrie 2023, EFRAG a anunțat reactivarea grupurilor de lucru sectoriale pentru elaborarea acestor standarde specifice, în condițiile în care comisarul european pentru stabilitate financiară a anunțat amânarea termenului de finalizare a acestora din 2024 în 2026.

6. Care sunt schimbările esențiale în standardele finale ESRS

În urma consultării publice, Comisia Europeană a adoptat modificări ale schiței de standarde, după cum urmează:

- Posibilitatea de amânare (cu 1-2 ani) pentru anumite cerințe de raportare, în principal pentru companiile cu mai puțin de 750 de angajați;
- Mai multă flexibilitate în determinarea căror factori afectează **materialitatea** pentru companii. Aceasta poate conduce la reducerea costurilor, întrucât companiile nu sunt obligate să facă raportări asupra unor subiecte care sunt **mai puțin relevante** pentru ele. Doar standardele „*General Disclosures ESRS2*” rămân obligatorii pentru toate companiile. Standardele „*Climate change ESRS1*” au devenit subiectul analizei de materialitate, astfel încât dacă o companie consideră că schimbările climaterice nu au impact material, trebuie să specifice acest lucru în concluziile raportului de sustenabilitate;
- Anumite obligații de raportare au devenit voluntare;

7. Un viitor în care toate companiile vor face raportări de sustenabilitate

IMM-urile care nu au obligații de raportare conform Directivei nu sunt ferite de raportările de sustenabilitate. Ele vor fi afectate de așa numitul efect de „rostogolire”. Directiva se aplică pentru circa 50.000 de companii (dintr-un total de 30 de milioane de companii la nivel european). Din perspectivă legală, celelalte companii (99,8% dintre cele înregistrate în Uniunea Europeană) **nu trebuie să facă raportări de sustenabilitate și să obțin asigurări de sustenabilitate...**

... dar ... în practică...

Un exemplu teoretic:

O companie românească cu mai puțin de 50 de angajați și cu o cifră de afaceri de câteva milioane de Euro primește o scrisoare de la companie multinațională cu cifră de afaceri de 1 miliard de Euro, înregistrată în Uniunea Europeană, solicitând date în ceea ce privește chestiunile de mediu, social, guvernanta.

Compania nu s-a gândit să înregistreze/evidențe datele ESG (nu intră sub incidența de aplicare a Directivei), nici la nivel european (CSRD), nici global. Și totuși compania multinațională solicită aceste date furnizorului pentru a își pregăti **propriile raportări**, în special în ceea ce privește emisiile de carbon. Apare efectul de „rostogolire” – și micile companii trebuie să colecteze date de sustenabilitate (și să le auditeze) pentru a continua să fie un furnizori ale companiilor care au obligații de raportare.

Un exemplu concret: Compania portugheză de utilități EDP, cu cifră de afaceri de peste 15 miliarde de Euro a decis ca 75% dintre furnizorii săi să stabilească ținte de „decarbonizare” (mediu) și în „sociale”, până în 2030. Aceasta înseamnă cu furnizorii săi (care nu au toți obligații de raportare CSRD), vor trebui să colecteze/raporteze/auditeze date nu numai despre propriul mod în care afectează factorii ESG dar să își stabilească și propriile ținte. Acele IMM-uri care nu reacționează suficient de rapid, vor fi înlocuite de altele, întrucât pentru o companie mare, care are obligații de raportare, a aștepta din partea unui furnizor mic (fără obligații de raportare) să se pregătească pentru raportările ESG (neobligatorii în cazul companiei mici) înseamnă riscul de sancțiuni pentru compania mare.

* * *